

Čisovické noviny

Červen 2024

Cena 10 Kč
Číslo 143

Úvodník	/ 2	Hasiči Čisovice	/ 16-17
Slovo starostky	/ 2-3	Mladí hasiči	/ 18-19
Shromáždění	/ 3	Hasiči Bojov	/ 20
Školka a škola	/ 4-10	Výlet na Šumavu	/ 21
Hry bez hranic	/ 10-11	Obecní knihovna	/ 21
Rodiče pro Čisovice a Bojov	/ 11-12	Společenská kronika	/ 22
Lavičky	/ 13	Vzpomínka	/ 22-24
Sokol Čisovice	/ 14-15	Co prozradil kalendář	/ 24-26

Úvodník

V zajetí léta se nezapomínejme rozhlédnout kolem sebe...

Po roce zde opět máme léto. Období, na které se mnozí z nás těší, protože představuje čas rekreací a zaslouženého odpočinku. Zejména děti a mládež jistě vítají několikaměsíční prázdniny, byť pro rodiče je mnohdy oříšek vymyslet na toto období smysluplný program. Ti starší z mladých pak naopak využívají tento čas školního volna jako možnost vydělat si na své potřeby na nejrůznějších brigádách. V některých oblastech lidského života jako by se čas poněkud zastavil, jiné, sezónní činnosti se naopak naplno rozjíždí. A většina lidského konání plynule pokračuje a existence léta a letních radovánek jej vůbec neovlivňuje.

Ostatně asi každý z nás v podvědomí očekává, že veškeré služby, na které jsme zvyklí, budou beze změn. Někdy i těžko neseme, když na některé služby musíme počkat, protože „z důvodu dovolené zavřeno“. Ale jsou i činnosti, které něco jako „máme zavřeno“ vůbec neznamenají a nepřipadá v úvahu, aby nad touto možností vůbec někdo uvažoval. Zmínit můžeme například hasiče. A tak, když na začátku letošního června udeřily mohutné přívalové deště, byli hasiči jako vždy připraveni potýkat se s jejich následky. Hasičská auta s profesionály i dobrovolníky křížovala okolní obce a města a hasiči v nich jedoucí byli připraveni odstraňovat spadlé stromy, čerpat zaplavené sklepy či jinak pomáhat těm, kterým živel způsobil škody.

To, že nám složky Integrovaného záchranného systému pomáhají ve dne i v noci, ve všední den, o víkendy či ve svátek, to už jsme si zvyklí a vnímáme to jako samozřejmost – být je to výsadou vyspělé země, kterou Česká republika přes všechny problémy našťěstí

je. Ale zkusme popřemýšlet nad tím, že téměř kdykoliv vyrazíme za zábavou, musí existovat někdo, kdo se o nás stará. Že v hospůdce, kam jdeme na pivo, pracují kuchaři a číšníci. Že na koupališti, kam se jdeme v horkém dni osvěžit, pracují plavčíci. Že v hotelu, kde se ubytujeme při své rekreaci, pracují recepční, pokojské. A samozřejmě bych mohl pokračovat ve výčtu míst a profesí. Někdo může odseknout, že je to jejich práce a že si to vybrali dobrovolně. To je samozřejmě tvrzení pravdivé, nicméně přesto si dovoluji apelovat na vzájemnou slušnost, pochopení, porozumění. Važme si toho, že pro nás někdo něco pořádá, že nám někdo poskytuje nějakou službu, ať už dobrovolně či v rámci svého povolání. A na druhou stranu si važme zákazníka, bez něhož bychom neměli „chléb náš vezdejší“.

A víte, proč to všechno? Protože v atmosféře vzájemné úcty a porozumění funguje společnost prostě lépe. Protože když nebudeme vše kolem sebe vnímat jako samozřejmost a budeme oceňovat práci, kterou pro nás jiní vykonají, bude se nám žít lépe. A také se snáze dočkáme uznání své vlastní práce. Moderní lidská společnost je postavena na prosté skutečnosti, že se navzájem potřebujeme, jakkoliv mnozí tvrdí opak. Je na nás, jakou formu ona spolupráce bude mít. A mimochodem, dobrá spolupráce vede například k parádním akcím jako je proběhlá hasičská soutěž či tradiční Minikopaná. V obcích, kde bují spory a kde občané žijí ve vzájemné neshodě, podobné akce prožít nemohou. Já mám tedy jasno, co si vybrat. Přejí nám všem krásné léto a příjemné prožití rekreace.

Josef Myslín

Slovo starostky

Vážení spoluobčané, milí čtenáři Čisovických novin, blíží se polovina roku a spousta práce je za námi. Dovoluji mi tedy, abych Vás seznámila s nejdůležitějšími informacemi o dění v obci a není toho zrovna málo.

Nejzásadnějším procesem minulých měsíců byl přechod na nový systém odpadového hospodářství. Náročná čipování nádob na směsný a následné rozdávání nádob na tříděný odpad máme za sebou. Nyní budeme vyhodnocovat, jak celý systém funguje, popřípadě dělat ještě další úpravy. Podařilo se dokon-

čit i klecová stání pro kontejnery, včetně umístění kamerového systému. Již nyní můžeme konstatovat, že u kontejnerů je v obci pořádek, zatěžkávací zkouškou budou především letní prázdniny.

V letošním roce podala obec žádost o dotaci ze Středočeského Fondu sportu a volného času v rámci tematického zadání Podpora sportovních aktivit – investiční podpora, na realizaci projektu „Závlahový systém fotbalového hřiště TJ Sokol Čisovice z. s.“, ve které jsme byli úspěšní a obdrželi jsme dotaci ve výši 316.000 Kč. Realizace výše uvedeného záměru bude

probíhat v letních měsících. Zároveň jsme podali žádost o dotaci ze Středočeského fondu obnovy venkova na opravu místních komunikací. Jednalo by se o opravu části komunikace u školy, na Višňovce v Čisovicích a u č. p. 167 a u č. p. 92. I tato investice bude probíhat v letošním létě.

V dubnu podepsala obec smlouvu se společností ČEZ Energetické služby s. r. o. na kompletní výměnu a následný servis všech svítidel veřejného osvětlení. Výměna byla provedena na konci června a po dobu deseti let se nám bude o servis starat výše uvedený smluvní partner. Veřejné osvětlení bude tedy jednotné, úsporné a bude svítit po celou noc, s omezením intenzity svícení v pozdních nočních hodinách.

Nejdůležitější informací v současné době je zpráva o akceptaci naší žádosti o dotaci na výstavbu splaškové kanalizace pro Bojov, a to ze Státního fondu životního prostředí ve výši 51 702 163,95 Kč, což je 60 %

z celkových nákladů na výstavbu. Nyní připravujeme veškeré podklady pro vydání Rozhodnutí o přidělení dotace a zároveň doklady pro poskytnutí půjčky ze SFŽP na 20 % naší spoluúčasti. Předpokládané zahájení stavby je na podzim letošního roku. O termínech informačních schůzek pro vlastníky nemovitostí dotčených touto stavbou budete včas informováni. Čeká nás tedy opět již pátá etapa výstavby splaškové kanalizace v našich obcích, která bude samozřejmě spojena s určitým omezením, především v dopravě, ale již je to poslední infrastruktura, která se bude realizovat v našich komunikacích, které budeme moci poté postupně finálně opravovat.

Přeji Vám klidné a pohodové prožití letních měsíců a dětem prosluněné prázdniny!

Zuzana Kuthanová
starostka obce

Na závěr ještě přidávám informace o aktuálních dopravních opatřeních

Z důvodu výstavby kruhových objezdů na komunikaci č. III/1024 v úseku před a za mostem přes dálnici D4 v Řitce, bude v termínu **od 29. 6. do 28. 7. 2024 i nadále částečně omezen provoz (semafory) – II. etapa výstavby** a **od 29. 7. do 10. 9. 2024** bude probíhat **úplná uzavírka této komunikace (sjezd a nájezd na D4 a vjezd do obce Řitka) – III. etapa výstavby**.

Objízdné trasy vedou **přes Mníšek pod Brdy, a to i z důvodu, že v době od 1. 7. do 31. 8. 2024 je zcela uzavřen průjezd obcí Klíнец, kde bude realizována oprava krajské komunikace č. III/1025.**

Představitelé hasičských sborů z okresu Praha-západ se sešli v Čisovicích

V sobotu 6. dubna ve v Kulturním domě v Čisovicích konalo Shromáždění představitelů SDH okresu Praha – západ. Tato akce se koná každý rok a jejím cílem je zhodnotit předchozí rok a rozhodnout o směřování okresního sdružení pro rok následující. Na shromáždění jsou proto přítomni představitelé jednotlivých sborů dobrovolných hasičů a také představitelé okresního sdružení hasičů. Letošní shromáždění nemělo na pořadu akce žádné významné hlasování o důležitých otázkách, šlo tedy zejména o schválení zprávy o činnosti, zprávy o hospodaření a schválení rámcového rozpočtu. Na shromáždění se sešlo dostatečné množství delegátů, aby mohlo dojít k příslušnému hlasování. Průběh shromáždění lze hodnotit jako zcela hladký, a tak bylo shromáždění brzy ukončeno projevy hostů a následně přijetím závěrečného usnesení. Předali jsme také malý dárek našemu kolegovi Jirkovi Wohlmutovi, jenž v dubnu oslavil životní jubileum 75 let. Poté již následovalo malé občerstvení. Na jednání shromáždění pak plynule navázalo jednání Okresní odborné rady prevence a ochrany obyvatelstva, která se sešla, aby vyhodnotila okresní kolo výtvarné a literární soutěže Požární ochrana očima dětí a mládeže.

Naše velké poděkování patří obci Čisovice za pronájem prostor pro konání shromáždění – díky laskavosti Zastupitelstva obce Čisovice byly pro nás krásné zrenovované prostory přístupné za doslova symbolickou cenu. Rovněž děkujeme členům SDH Čisovice, kteří se ujali starosti o občerstvení pro účastníky akce. Bez

podobné pomoci bychom naši činnost provozovali jen velmi obtížně, pokud vůbec. Celkově byla akce hodnocena jako povedená a rádi se do čisovického „kulturáku“ vrátíme.

Josef Myslín, starosta OSH Praha-západ

Loučení s předškoláky – Lvíčata

„A kdy už přijde moje maminka?“ ptali jste se.

Před námi stál nelehký úkol. Dokázat Vám, že školka je bezpečné a pohodové místo plné legrace a poznání. Zpočátku to nebylo vůbec snadné, ale my věděly, že všechno chce svůj čas.

Zpívalo se, cvičilo, hrálo, slziček den po dni ubývalo a mezi Vámi začala vznikat přátelství. Pozorovaly jsme Vaše pokroky a s radostí vymýšlely další a další témata a činnosti, které vás bavily a učily něco nového o světě kolem nás.

A tak se stalo, že se před odchodem ze školky domů často ozývalo ze šatny: „Maminko, proč tu jsi tak brzy?“ Než jsme se nadáli, přišel čas se rozloučit.

Už brzy si na záda vezmete aktovky a vydáte se za dalším dobrodružstvím do školy. My Vám ze srdce přejeme, ať je to cesta plná krásných zážitků.

Mockrát děkujeme Vaším rodičům za důvěru, kterou v nás vložili.

Hodně štěstí Vám přeji Žaneta Rubešová,
Romana Poláčková a Vendula Vostarková

S Kořaty za drahokamy i za kuřátky

Kořata nám vyrostla, zesílila, rozhlédla se po světě... však se z nich v příštím školním roce stanou předškoláci. Právě jsme zažili den, kdy nám všem starší děti předvedly své dovednosti při „loučení s předškoláky“. A moc se nám to líbilo!

Ale to předbíháme. Celý školní rok utekl jako voda v Bojovském potoce. Doufejme, že si všechny hezké zážitky uchováme v paměti. Hodně jsme se toho naučili, i když to vypadá, že jsme si „jen“ celou dobu hráli. Rozhodně jsme ale statečnější, komunikativnější i zvědavější, také kamarádské vztahy jsou silnější, děti si dokážou vymýšlet své hry i svá pravidla, můžou se spolu smát, a to je to opravdu důležité. Umějí také řešit případné konflikty a nesnáze, vědí, jak na to. Někdy je třeba ještě připomenout, že už jsme vyrostli a umíme mluvit a domluvit se, někoho ještě občas přemůžou emoce, ale v podstatě je nám spolu dobře.

Však jsme i celodenní výlet do Čechovy stodoly zvládli všichni na hvězdičku, včetně toho, jak jsme vnímali výklad paní průvodkyně, ukázněně a s porozuměním. V tajné štolě jsme si našli poklad schovaný uvnitř kamínku (kdyby se Vám zdálo, že se děti snaží rozbít poslední dobou kameny, vězte, že hledají drahokamy). Pronikli jsme do světa skřítků schovaných v přírodě (musíme jim pomáhat přírodu chránit). Obdivovali jsme cvičené dravé ptáky i šikovného pana sokolníka.

Nesmíme zapomenout na školkový projekt „líhnutí“. Tady musíme pochválit všechny děti, jak něžně a opatrně dokázaly podržet sotva vylíhnutá kuřátka ve svých dlaních.

Teď už nezbývá než ozobat na záhonku dozrávající lesní jahůdky a popřát dětem hezké zážitky na dovolených s rodiči!

Hurá! Léto...naše papírové lodičky vyplouvají na modré mořské vlny – zatím jen na nástěnce, ale stejně: „Pozor na chobotnice!“ pravilo jedno z dětí!

Takže Vám všem přejeme odpočinkové léto a co nejmíň chobotnic...

Paní učitelky Jana a Markéta

Od Veverčátek k Veverkám...

Jako mávnutím kouzelného proutku uteklo skoro deset měsíců a ze zářijových malých, někdy nejistých i uplakaných Veverčátek se staly velké, statečné a samostatnější Veverky. Pro většinu dětí ze třídy byl tento školní rok ve znamení „poprvé“. Poprvé se musely umět na delší část dne rozloučit s rodiči, poprvé se staly součástí kolektivu, poprvé se musely naučit usilovat o své místo a postavení ve třídě vhodným způsobem, poprvé zkoušely řešit samy své problémy, poprvé se učily říct svůj názor i žádost o pomoc bez rodičů v zádech, poprvé si samy hledaly nové kamarády, některé se poprvé setkaly s nutností dodržovat určitý režim, poprvé si zkusily, co znamená být ohleduplný a nemyslet jen na své potřeby a přání... Těch „poprvé“ bylo hodně, a ne vždy to bylo pro děti snadné. Popraly se s tím vším však naprosto skvěle a na konci školního roku můžeme směle konstatovat, že své „poprvé“ všechny děti zvládly.

Velkou zásluhu na tom mají i kamarádi, kteří naši třídu navštěvují již druhým rokem. Byli nově příchozím dětem velkou oporou a vzorem, podali pomocnou ruku, když to bylo potřeba. Nesmíme zapomenout ani na všechny ostatní „pomocníky“ - pedagogický i nepe-

dagogický personál, a především rodiče našich dětí. Děkujeme za Vaši pomoc a podporu!

Bylo by zbytečné vypisovat jednotlivé akce a zážitky s dětmi, to vše můžete najít na našich webových stránkách včetně fotogalerie. Rády bychom ale uvedly alespoň tu poslední, pro Veverky nejdůležitější a nejnáročnější akci celého školního roku, a to celodenní školkový výlet do Čechovy stodoly v Bukové u Příbramě. Proběhl naprosto hladce... žádný pláč, žádná „nehoda“ v podobě mokrých kalhot, děti byly krásně vybavené, na prohlídce spolupracovaly, ukázaly, že umí pozdravit, poděkovat, chovat se tiše v situacích, kdy to bylo nutné. Chovaly se samostatně, byly schopné si nést i uhlídat své batůžky... Máme z nich opravdu velkou radost!

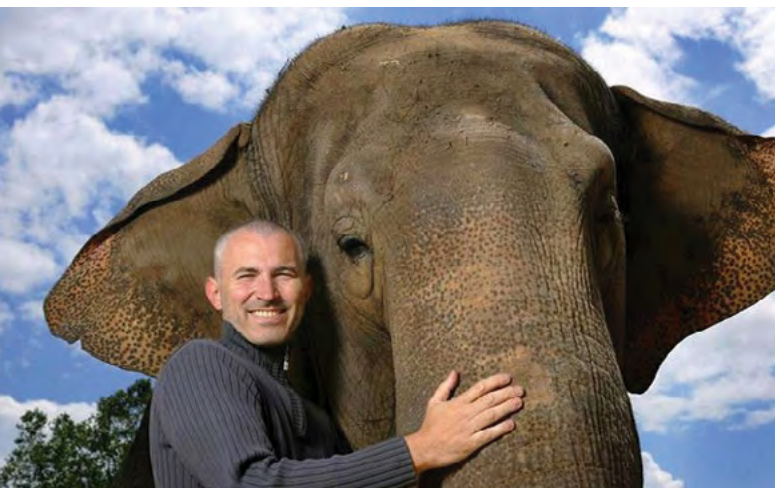
V polovině července se brána naší školky na měsíc a půl zavírá. Už teď se těšíme na „naše“ děti i jejich rodiče, na nové zážitky, na jejich úsměvy i rošťárny.

Mějte všichni krásné léto, opatrujte se a v září zase: „AHOJ, ŠKOLKO!“

Paní učitelky Veverek Mája a Renáta

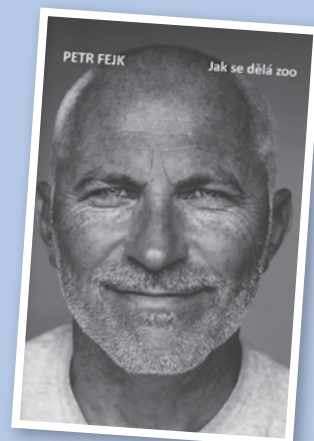

Setkání s Petrem Fejkem v naší škole

Malé představení:

Petr Fejk je bývalý ředitel pražské zoo (1997–2009) a jeden z nejznámějších manažerů v ČR. Dnes především přednáší a publikuje. V roce 2021 vydal knihu vzpomínek „Jak se dělá zoo“. Vedle toho se angažuje v divadle, v televizi a ve veřejném životě.

V dubnu jsme se těšili na setkání a interaktivní přednášku Petra Fejka - bývalého dlouholetého ředitele Zoo Praha. Celá škola a předškoláci očekávali jeho příjezd, přijel jako velký cestovatel vlakem s knihami na zádech.

Svůj pořad nazval podle stejnojmenné knížky **Jak se dělá ZOO**. Dětem vypravoval o těžkých začátcích, o povodni v zoo a o tom, jak se ze staré, šedivé zahrady stala jedna z 10 nejlepších na světě. Vyprávění spojil s projekcí unikátních fotografií – veselých, ale i smutných.

Hlavně děti nabil a stále nabíjí zájmem o přírodu a jejich ochranu, vede je k přemýšlení o světě v širších souvislostech.

Děti skutečně naslouchaly s úžasem - dvouhodinové živé vypravování plné emocí, o výjimečných zkušenostech a příbězích se zajímavými zvířaty a lidmi kolem nich.

Jsme velmi spokojené a nadšené, že stále do škol jezdí moc rád, včetně vzdálených destinací, malých škol, že je pro něj velkou radostí si s dětmi o zoo a o zvířatech povídat a vyvolávat v nich vztah k přírodě a potřebu ji chránit.

Pan Fejk se od nás vrátil nadšený, jak z dětí, tak z naší školy, celou atmosféru při přednášce si moc pochvaloval. Vyprávěl, že už dlouho se při přednášce necítil tak dobře jako u nás. A my? Celý týden nás jeho přítomnost provázela a věříme, že provázet bude i do budoucna. Malé semínko je zaseté...

Michaela Vacková

Škola v přírodě 2024

Stejně jako vloni, tak i v letošním školním roce jsme se se žáky 2. až 5. ročníků vydali za hranice našeho okresu s cílem poznávat další krásná zákoutí české krajiny. Tentokrát jsme vsadili na oblast Českého ráje a jeho majestátní pískovcové skály, které se tyčily přímo nad naším hotelem. Vzhledem k celkovému počtu žáků jsme se rozdělili do dvou květnových turnusů, a to ve složení 3. a 5. třída, 2. a 4. třída.

Celá škola v přírodě se nesla v duchu turistiky, zkoumání živé a neživé přírody, sportovních a vědomostních her a v neposlední řadě, utužování kolektivu.

Hned první den jsme vyrazili do terénu. Vystoupali jsme na Šikmou věž, rozhlédli se do kraje a prozkoumali okolí hotelu, které jsme podrobně "zmapovali".

Večer k nám na hotel zavítala návštěva v podobě zaměstnanců nedalekého Muzea přírody. Ti nám vyprávěli o Pelíškovi (skřítkovi, který je ochráncem a strážcem Prachovských skal) a připravili si pro nás, zábavný kvíz.

My jsme jim jejich návštěvu oplatili hned následující den. Vyrazili jsme do Prachova, kde jsme navštívili Muzeum přírody Český ráj a jeho přílehlou zahradu. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých informací, např. o vzniku Prachovských skal,

o místních horninách a nerostech, hmyzu, plazech a obojživelnících aj.

Odpoledne nás pak čekala výprava do Prachovských skal s průvodcem. Vyšli jsme na vyhlídku Míru, prošli Císařskou chodbou, protáhli se Myší dírou a celou cestu jsme obdivovali pískovcové velikány. Pan průvodce dětem také poutavě vyprávěl o místních polodrahokamech, které je možné nalézt na cestách mezi skalami, takže část naší výpravy se pak konala spíše s hlavami skloněnými k zemi a dotazy dětí na pana průvodce: "A co tenhle kámen? Je to polodrahokam?"

Ani v dalších dnech jsme nezaháleli. Vydali jsme se na výlet do Rumcajsovy jeskyně, na zříceninu hradu Brada a na skalní vyhlídku Přivýšina. Děti stavěly v lese domečky pro skřítky, učily se základy zdravovědy, hrály hry v okolí hotelu, psaly deníky aj.

Předposlední den jsme pak vyrazili autobusem do nedalekého města Jičína. Naším cílem byla místní hvězdárna, kde jsme se zúčastnili vzdělávacího programu Naše Slunce. Měli jsme tak možnost nahlédnout blíže do vesmíru, dozvěděli jsme se spoustu nových a zajímavých informací, děti si vyrobily sluneční hodiny a také si zasoutěžily.

V pátek ráno jsme naposledy posnídali, dobalili poslední věci a rozloučili se s hotelem a jeho personálem. Mooc se nám tam líbilo a určitě se tam zase někdy vrátíme. Ubytování i okolí hotelu bylo velmi pěkné, personál vstřícný a stravování...prostě na jedničku. Co víc si přát? Tak zase příští rok....na shledanou!

Mgr. Tereza Jobánková

Školka a škola

Setkání s paní spisovatelkou Barborou Vajsejtlovou a pasování prvňáčků na čtenáře

První rok ve škole nám utekl jako voda, před rokem byli prvňáčci pasováni na školáky, v září nastoupili do první třídy a celý školní rok pilně pracovali, učili se písmena, slova, věty ... opravdu udělali velké pokroky. Jak to ocenit a děti podpořit ve čtení? Pochvalou, motivací, knížkou, zajímavým setkáním s osobností, která je zaujme.

S velkou chutí a radostí přijala pozvání do naší školy paní spisovatelka **Barbora Vajsejtlová**. Při společných rozhovorech a plánování její návštěvy jsme se shodly, že pro prvňáčky uskutečníme nejenom besedu, ale vše propojíme s pasováním prvňáčků na čtenáře – předáním knihy s věnováním a podpisem autorky.

Začali jsme se těšit, chystat knihy k pasování (zakoupila škola), dřevěný meč, otázky pro paní spisovatelku (a že jich bylo mnoho).

Jak vše probíhalo?

Paní spisovatelka dětem nejprve vypravovala svůj životní příběh, jak vznikala její první kniha **Vánoce za dveřmi** ...prý z mnoha nekonečných rozhovorů se svými dětmi na téma: „Kdy už konečně přijde Ježíšek?“ Odhodlala se rukopis zaslat do literární soutěže Albatrosu a ke svému úžasu uspěla. Se slovy: „Když si něco hodně přeješ, přání se vyplní.“

Následovala poutavá četba z knihy **Ať jsou velcí zase malí!**

Co kdyby se rodiče zase na chvíli stali dětmi? Na Kubu s Luckou nemají rodiče vůbec čas. Ale to se rázem změní, když

děti dostanou od skřítky **Alfonse kouzelný zvoneček! Stačí zazvonit a říct zaklínadlo...**

Knížka je nejenom plná výborných nápadů a povedených ilustrací, ale stala se součástí našeho pasování.

Naším prvňáčkům se dostalo ocenění za jejich snahu a píli – byli pasováni na čtenáře za přítomnosti samotné autorky knihy. Z jejich rukou jim byla předaná kniha s věnováním a podpisem.

Co si více přát?

Ať mají děti radost z četby, z dalších knih, vypravování a našeho českého jazyka.

Michaela Vacková

10 let očima ředitelky

Nikdy jsem neměla příliš vysoké ambice. Když mi v zimě 2014 volala kolegyně z Mníšku, jestli bych se nechtěla přihlásit do konkurzu na ředitelku ZŠ a MŠ Čisovice, nebrala jsem to zprvu moc vážně. Jenže pobídka přicházela i od jiných lidí a červíček začal hlodat. Čisovice jsou mojí srdeční záležitostí, mám tu kořeny. Tou dobou jsem byla na rodičovské, žila vysněný rodinný život na Mníšku. Mladšímu synovi byly dva roky. Rodina byla a je pro mě vším. S těžkým rozhodováním mi pomohla ale právě ona! Pokud bych se ředitelkou stala, s hlídáním Matěje pomůžou babičky a sestra. S tím vědomím jsem se pustila do přípravy na konkurz, vyhrála ho a od srpna 2014 se stala ředitelkou ZŠ a MŠ Čisovice.

V září 2014 byly v MŠ otevřeny nově tři třídy, školku navštěvovalo celkem 51 dětí. Působila zde jako vedoucí učitelka paní Ž. Rubešová, dále paní učitelky: M. Schichová, J. Říhová, R. Poláčková a M. Pechrová. ZŠ navštěvovalo celkem 24 žáků ve dvou smíšených třídách. S paní učitelkou M. Cihelkovou jsme tu byly dvě učitelky a paní K. Javůrková jako vychovatelka školní družiny. Úklid měly na starosti paní P. Hůlová a O. Strnadová. Ve školní kuchyni vařily paní H. Šimová a M. Ferenczi. Celkem nás tedy bylo 12 zaměstnanců.

Během deseti let se událo mnoho. Spolu s rostoucím počtem dětí, a hlavně žáků se škola začala pomalu rozrůstat. Nejprve se upravovaly prostory stávající, po školním bytu přestavěném na třídu školky se dostalo i na úpravu malé tělocvičny na třídu ZŠ. Ani to však nestačilo, musela se snížit na čas kapacita školky a místo tří se opět vrátit na dvě třídy. Tím se rozšířila ZŠ. Také samostatná družinová třída se změnila na kmenovou třídu a z malotřídky se v roce 2019 stala škola

plnotřídní. Každý ročník od 1. do 5. třídy se vzdělává samostatně ve své třídě.

Pro srovnání: v současnosti máme 3 třídy v MŠ – celkem 52 dětí, 5 tříd v ZŠ – celkem 90 žáků, 3 oddělení ŠD pro 78 dětí, škola má celkem 24 zaměstnanců! Tedy skoro čtyřnásobný nárůst žáků, dvojnásobný nárůst zaměstnanců! Mohlo by se říct několikanásobný nárůst povinností a starostí, ale zároveň radosti a pocitu, že vše mělo a má smysl!

Za tu „krátkou“ dobu jsme za pomoci obce dokázali zkapacitnit základní školu, školní jídelnu, přistavit tělocvičnu, nové učebny, sborovnu, šatny, novou ředitelnu atd. Za pomoci mých šikovných kolegyně, především paní zástupkyně Rubešové, máme krásnou přírodní zahradu s herními a edukačními prvky, pořádáme různé sportovní kurzy (plavecký, bruslařský, lyžařský), během roku se podílíme na několika charitativních sbírkách, připravujeme různé besídky pro rodiče i širší veřejnost atd. Společně jsme zvládli překonat těžké „covidové“ období, přístavbu během provozu školy.

Občas se stává, že člověk prožívá náročnější životní období, kdy se více zamýšlí nad různými věcmi. Mě to potkalo tento rok. Více si uvědomuji, co je a co není v životě podstatné. Asi i proto jsem se rozhodla trochu rekapitulovat, abych sobě i ostatním připomněla, že je třeba vážit si každé dobře odvedené práce, každého okamžiku v životě, vážit si sama sebe!

Přeji dětem a jejich rodičům, svým kolegyním a všem dobrým lidem krásné odpočinkové léto! :)

Mgr. Lenka Hejnicová

Hry bez hranic 2024

V sobotu 15. června se konal již 10. ročník meziobecní soutěže Hry bez hranic. Tentokrát se pořadatelství ujaly dokonce dvě obce, a to Trnová a Bratřínov. V dopoledních hodinách se soutěžící týmy shromáždily u rybníka v Bratřínově a netrpělivě očekávaly pokyny k jednotlivým soutěžím. Po slavnostním zahájení a představení jednotlivých týmů z obcí Jíloviště, Klínek, Trnová, Líšnice, Čisovice, Bojanovice, Voznice, Zahořany, Nová Ves pod Pleší, Bratřínov, Hvozdnice a Voznice jsme se pustili do samotného klání. Všechny soutěže byly tematicky laděny do toho, co nás v regionu spojuje – autobusová doprava, setkávání v hospůdkách a v neposlední řadě i vědomostní testy ze znalostí vlastních obcí. Soutěže byly fyzicky náročné, neboť se z větší míry odehrávaly na hladině rybníka. Soutěžící museli prokázat své schopnosti – jízda na člunu a na paddleboardu nebyla vůbec jednoduchá, zvláště když se převážely různé rekvizity

a vždy šlo nejen o zručnost, ale i o čas. Nebyl snad nikdo ze soutěžících, kdo by se nevykoupal, ale počasi bylo milosrdné a sluníčko mokré závodníky rychle zahřálo.

Pro soutěžící i diváky byly připraveny různé stánky s občerstvením a musím tímto poděkovat početnému fanklubu, který přijel podpořit čisovický tým.

Po bouřlivém vyhodnocení a závěrečném ceremoniálu byla na pořadu dne večerní taneční zábava pod širým nebem, která se velmi vydařila. Závěrem nezbyvá než poděkovat pořadatelským obcím za skvěle zvládnutou organizaci této akce a celému týmu za perfektní reprezentaci naší obce. Nyní se již můžeme těšit na příští ročník, který se uskuteční 14. června 2025 v Zahořanech. I tentokrát budou pořádat HBH dvě obce, a to Zahořany a Nová Ves pod Pleší.

Zuzana Kuthanová

Výsledky

1. místo – Klíнец	7. místo – Čisovice
2. místo – Kyfín	8.–9. místo – Hvozdnice a Nová Ves p. Pleší (st. p. b.)
3. místo – Trnová	10. místo – Zahořany
4. místo – Voznice	11. místo – Bojanovice
5.–6. místo – Líšnice a Bratřínov (st. p. b.)	12. místo – Jíloviště

Rodiče pro Čisovice a Bojov: Zahájili jsme DESÁTOU sezónu!

Milí přátelé, rodiče, děti!

Letošní rok je už **desátý rok činnosti našeho spolku Rodiče pro Čisovice a Bojov!** Uteklo to rychle. Některé akce slaví svůj desátý ročník – například Pohádková cesta a Běh nahoru na Horu! Jiné jsme přidávali nebo ukončovali podle toho, jak se Vám, a hlavně dětem líbily.

Za tu dobu se dost proměnilo složení účastníků. Děti, které pochodovaly za pohádkou nebo halloween-skými strašidly v prvních ročnících, už odrostly a přišly nové. Stejně tak naše vlastní děti dnes spíš pomáhají akce organizovat, než že by se jich samy účastnily. V prvních letech jsme se hodně inspirovali tím, co by se líbilo našim vlastním dětem. Tato inspirace byla užitečná a dnes nám trochu chybí. Pokud by tedy kdokoliv z vás (s menšími dětmi) měl chuť se do činnosti spolku zapojit, ozvěte se nám prosím na e-mail rodi-ceprocisovice@email.cz.

A teď k jaru 2024. Přivítali jsme ho 24. března **tvořivou jarní dílnou** v Kulturním domě. Nechyběla oblíbená jarní jehňátka k pohlazení a přidali jsme i kloboučkové bludiště s vajíčky a tajenkou. Počasí nám úplně nepřálo, o to větší zájem byl o tvoření uvnitř Kulturního domu. Podle starého rituálu jsme zkusili jaro přivolat vnesením Morany do potoka. Ten den nám to nepomohlo, ale následovalo historicky nejteplejší jaro,

alespoň podle záznamů meteorologů z pražského Klementina. Zřejmě kvalitní Morana ...

O víkendu 13. a 14. dubna jsme v rámci akce **Uklidme Česko** posbírali nepořádek okolo komunikací v Čisovicích a Bojově. Pár pytlů se podařilo naplnit. Zatím stále věříme (už několikrátý rok), že se nás jednou na úklid sejde víc!

Jarní sezónu spolkových akcí uzavřela **tradiční pohádková cesta**, tentokrát za řemesly. Mladí vandrovníci se vypravili na zkušenou a po cestě si vyzkoušeli, co to znamená být zahradnicí, zedníkem, zdravotní sestřičkou, hostinským, švadlenou a pekařem. Snad jim z toho zůstane něco užitečného do života. Důležité ale je, že se u toho všichni dobře bavili!

Užijte si léto, dovolené a odpočinek, na podzim se na Vás těšíme u dalších akcí:

- **15. 9. Čisokros na louce za hřištěm v Čisovicích**
- **Halloween (termín upřesníme)**
- **Mikulášská (termín upřesníme)**
- **Jubilejní 10. ročník Běhu nahoru na Horu 1. 1. 2025!**

Honza Hruška za Rodiče pro Čisovice a Bojov

Rodiče pro Čisovice a Bojov

Lavičky do Čisovic a Bojova: Závěrečná zpráva

V březnu 2023 jsme připravili a oznámili projekt Lavičky do Čisovic a Bojova 2023. Jeho cílem bylo pomocí veřejné sbírky získat finance na pořízení laviček do našich obcí.

Veřejná sbírka byla schválena Krajským úřadem Středočeského kraje a konala se po celý měsíc duben 2023. Na transparentní účet spolku Rodiče pro Čisovice a Bojov se podařilo vybrat celkem 17.771 Kč.

Pro nákup laviček jsme využili speciální nabídku obchodníka B2Bpartner.cz „dvě lavičky za cenu jedné“. Pořídili jsme tedy celkem 6 laviček (za cenu tří), určených pro venkovní instalace – lavičky typu CITY v barvě tmavého mahagonu. Celková cena pořízených laviček byla 22.336 Kč. Rozdíl proti částce vybrané ve sbírce jsme zaplatili z účtu našeho spolku, na jehož činnost přispívá obec Čisovice a financují ji částečně i účastníci našich akcí pomocí dobrovolných příspěvků.

Ve zbytku roku 2023 jsme vlastními silami lavičky instalovali. Dostali jsme pár návrhů na umístění od lidí

z Čisovic a Bojova, umístění jsme řešili i s vlastníky příslušných pozemků (ne všechny patří obci). Všechny lavičky jsme upevnili k podkladu, aby zůstaly na svém místě a nebylo snadné je přemístit nebo odnést. U většiny laviček jsme nejdřív vytvořili betonový podklad.

Poslední lavičku k lípě u školy jsme umístili až v březnu 2024, protože rychlý nástup mrazivého počasí v listopadu 2023 nám už nedovolil betonovat.

Na úplný závěr jsme na lavičky připevnili informační tabulky s názvem projektu a informací o financování z veřejné sbírky.

Lavičky jsou tedy všechny na svých místech, celý projekt tím považujeme za uzavřený. Řádné vyúčtování veřejné sbírky už nám potvrdil i krajský úřad.

Děkujeme všem, kdo přispěli, a věříme, že nám lavičky dlouho vydrží!

Jan Hruška za Rodiče pro Čisovice a Bojov

Fotbalisté TJ Sokol Čisovice těsně pod postupem a s narůstající mládeží

Máme za sebou fotbalovou sezónu 2023/24, která našemu klubu dává obrovskou naději do budoucna. Stabilizovaný kádr mužů a narůstající základna mládeže. Po květnovém náboru nyní v našem klubu sportuje 80 dětí, které pravidelně trénují. Přípravky navíc od nové sezóny již vstoupí do mistrovských soutěží.

Muži A + B

Muži po dvou sestupech stabilizovali kádr. Skvělou práci odvádí trenéři Brabenec - Verner a naši muži atakovali postupovou pozici do okresního přeboru. Nakonec z toho bylo pěkné 4. místo. Co nás ale potěšilo ještě více, tak se jedná o narůstající zájem o fotbal v Čisovicích, kdy na úvodní zápas jarní části sezóny dorazilo 20 hráčů. Tato skutečnost a nahlášené další návraty našich hráčů zpět do Čisovic dává velkou naději, že ta další sezóna bude hodně zajímavá. Do soutěže jsme přihlásili dokonce opět i tým Muži B, kteří se představí ve 4. třídě okresu Praha-západ. Začátek přípravy bude ještě upřesněn, ale počítáme někdy okolo půlky prázdnin. Cílem pro Muže A bude určitě zabojovat o návrat do okresního přeboru.

Starší přípravka U11

Hráči a hráčky ročníků 2014 a 2015 se celé jaro připravovali na přihlášení do soutěže. V této kategorii se hraje systémem 5+1 a po náboru a doplnění kádrů máme v této kategorii skvělých 22 hráčů a hráček. Tréninky jsou zaměřeny už na systém rozehrávky a průnikových přihrávek. Náš tým si zahrál několik zápasů a turnajů například se sousedním týmem FK Mníšek pod Brdy a rozhodně se nedá říct, že by hráči zaostávali. Od září se představí náš tým v okresním přeboru a hracím dnem bude mít neděli.

Hl. trenér: A. Verner. Trenéři: J. Zámečnick, V. Krejča, R. Borek.

Mladší přípravka U9

Hráči a hráčky ročníků 2016 a 2017 patří ke kategorii, která udělala za poslední dobu největší posun. V této kategorii máme nyní 18 hráčů. Systém hry, který jim ordinují trenéři, už přináší ovoce v podobě několika vyhraných turnajů. Naši hráči praktikují odvážnou rozehrávku s brankářem a otáčení hry, která jim skvěle funguje. Navíc mají v týmu několik střelců, kteří si s balonem rozumí. Tato kategorie bude rovněž hrát od září mistrovskou soutěž a jako hrací den je zvolena sobota dopoledne od 10:00.

Hl. trenér: J. Smrčka. Trenéři: F. Linhart, J. Nábělek, D. Linhart.

Školička U7

Pradoxně tato velmi mladá kategorie trénuje nejdéle a můžeme říct, že především ročník 2018 se ukazuje jako rozdílový v porovnání s ostatními týmy. V této kategorii máme nyní rovněž 18 dětí, které poctivě chodí na tréninky. Během turnajů hrajeme formátem 3+0 a jsme schopni na turnaje vypravit klidně 3 týmy, aby děti měly patřičné vytížení. Ty nejlepší jsou schopny konkurovat i velkým fotbalovým akademiím nebo velkým klubům jako FK Benešov. Děti zatím nehrají soutěž, ale od nové sezóny se již začnou připravovat na systém 4+1 a máme v plánu je časem rovněž přihlásit do soutěže.

Hl. trenér: P. Nepraš. Trenéři: O. Kadič, R. Mestek, V. Krejča, L. Kadičová.

Mini školička U5

Uplně nejmladší kategorie vznikla především díky květnovému náboru. Registrujeme stále větší zájem dát děti na fotbal a stát se tak součástí našeho klubu. Tato kategorie se od září bude postupně snažit rozvíjet po pohybové stránce a učit se první fotbalové krůčky. V této kategorii zatím neplánujeme žádné zápasy, ani turnaje. Ale nebude trvat dlouho a ti nejšikovější se brzy také obléknou do dresu a budou si moci zakřičet „gó!“.

Hl. trenér: D. Linhart. Trenér: P. Nepraš.

Přihlášené soutěže pro 2024/25

Muži

■ Muži A

Soutěž: ERDINGER Alkoholfrei 3. třída

■ Muži B

Soutěž: ERDINGER Alkoholfrei 4. třída

Mládež

■ U11 Starší přípravka

Soutěž: Okresní přebor 5+1

■ U9 Mladší přípravka

Soutěž: Okresní přebor 4+1

■ U7 Školička

Bez soutěže, turnaje, přátelská utkání 3+0

■ U5 Mini školička

Bez soutěže, pohybové hry

Rangers do toho!

Závěr

Závěrem bychom chtěli poděkovat všem dětem, rodičům a fanouškům, kteří nám drželi palce a poctivě trénovali. Zároveň bychom chtěli poděkovat všem sponzorům a Obci Čisovice za podporu. Držme si

palce příští rok, kdy hned 4 naše týmy budou hrát mistrovské soutěže. Teď si ale dejme chvílku pauzu a užijme si prázdniny. Rangers do toho!

Petr Nepraš

Nabité jaro u čisovických hasičů

Letošní jaro přišlo opravdu brzy. Již v době, kdy vyšlo předchozí číslo Čisovických novin, příjemné teploty měly chvílemi téměř letní nádech. Později se měla snahu vrátit zima, což pár dnů trvalo, ale převážně jsme se těšili z příjemných slunných dnů jen s občasným deštěm, jenž nás pak dokázal potrápít na počátku června. Ale nepředbíhejme...

Těsně před kalendářním nástupem jara jsme 16. března t. r. zasahovali při požáru osobního automobilu a hned následující den, tedy 17. března, nás čekal zásah při požáru větví a trávy. Na dlouhý odpočinek však nebyl čas, neboť na 6. dubna jsme si naplánovali „pozimní“ úklid na hasičské louce, kterou bylo třeba připravit na plánovanou akci – tradiční pálení čarodějnic.

Trable s májkou

Příprava na čarodějnice úklidem louky samozřejmě neskončila. 28. dubna jsme se opět sešli, abychom připravili nezbytné dřevo pro účely čarodějnické hranice a uklidili kuchyňku v naší „boudě“ neboli základně nacházející se v přední části hasičské louky. O den později jsme v areálu u Kulturního domu Čisovice vztyčili tradiční májku a s hezkým pocitem týkajícím se udržování vesnických tradic jsme se odebrali k domovu. O to horší byl ranní šok, kdy jsme zjistili, že májku v noci z 29. na 30. dubna pokácel neznámý vandal! Byli jsme právem naštvaní, kdy nás zejména mrzelo, že někomu byla májka natolik trnem v oku, aby ji (možná z podivné recese) poslal hned pár hodin po vztyčení k zemi. Nedalo se ale nic dělat. Před námi bylo čarodějnické odpoledne, na které jsme se všichni velice těšili. Takže jsme zapálili čarodějnickou vatru a užili si úžasné odpoledne s dětmi, které bylo plné her a báječných čarodějnických kostýmů. Na pokácenou májku jsme ale nezapomněli, takže jsme hned prvního májového dne májku znovu postavili – a tentokrát již s námi zůstala!

Vlak bez strojvůdce? Žádný problém!

Sled událostí, které přišly hned další den, tedy ve čtvrtek 2.května, katapultoval naši obec až do médií. Je ale pravdou, že tato „sláva“ určitě nebyla nic, co bychom chtěli zažívat častěji, či – lépe řečeno – pevně doufáme, že se událost tohoto dne nebude již nikdy opakovat. Souhrou nešťastných náhod ujel z čisovického nádraží vlak bez strojvedoucího a po nabrání tempa si to hezky „frčel“ z Čisovic do Bojova, kde nabíral na rychlosti stále více, aby pak za Bojovem v roklině ukončil svou neplánovanou pouť. Naše jednotka byla povolána k asistenci stejně jako mnoho dalších složek Integrovaného záchranného

systému. Uznejte sami, že když dojde k nahlášení vykolejeného vlaku, polije i nezasvěceného laika ledový pot a zděsí se, zda nedošlo k obětem na životech. Nedošlo. Snad se v tu chvíli stal skutečný zázrak, ale jednak vlak opravdu ujížděl zcela prázdný a jednak si své vykolejení „naplánoval“ tam, kde není obytná zóna, a navíc se zde nepohybovali ani žádní náhodní poutníci. Zůstala jen hromada kovu z vykolejené soupravy, ale co je nejdůležitější – nedošlo k žádné újmě na životech a zdraví!!!

V zajetí sportu i kultury

Poté, co jsme si všichni zhluboka oddechli, jsme se ponořili do další práce. V sobotu 4. května jsme pořádali na hasičské louce okrskovou soutěž v požárním sportu – tzv. základní kolo. O den později jsme se hodili do gala a vypravili se i s naším praporem na tradiční Děkovnou mši do kostela Všech svatých v Líšnici, kde jsme se opět potkali se zástupci všech sborů v našem okrsku.

A pokračujeme dál, takže 9. května jsme zasahovali u požáru osobního automobilu nacházejícího se v poli a 29. května přišlo podezření na požár chaty, kde se naštěstí ukázala být situace jen planým poplachem.

Velká voda to opět zkusila...

První červnový den jsme zajišťovali tradiční sběr železného šrotu a elektroodpadu. O den dříve poměrně hustě pršelo, rovněž v sobotu 1. června „řádily“ deště, ovšem největší „přívaláky“ přišly druhý den, kdy v pozdějším nedělním odpolední doslova „praskla“ obloha. Voda se najednou objevila i tam, kde bychom ji asi téměř nikdy nečekali – např. v podchodu pod dálnicí (u hřbitova) v Mníšku pod Brdy. Měli jsme plné ruce práce, neboť 2. a 3. června jsme jednak pomáhali v Mníšku s čerpáním vody, jednak jsme u nás plnili pytle pískem a připravovali se na příchod velké vody do Čisovic. Bojovský potok zejména ve večerních hodinách 2. června doslova praskal ve švech, hučící voda vytvářela peřeje a přinášela nejrůznější předměty, které bylo třeba zachytit. Monitoring Bojovského potoka trval do časných ranních hodin a jistě jsme nebyli jediní, kdo si oddechl, když voda konečně začala kulminovat a posléze také opadávat.

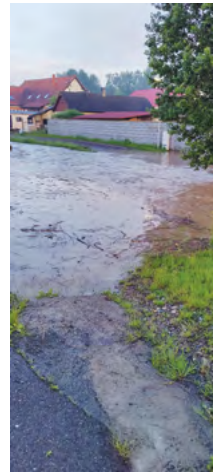
A trošku zábavy je také třeba

Lehce jsme nabrali síly a v sobotu 15. června jsme vyrazili reprezentovat naši obec na tradiční Hry bez hranic, které se tentokrát konaly u rybníka v Bratřinově jako společná pořadatelská akce obcí Bratřinově

nov a Trnová. Všichni jsme si užili příjemný den, změřili vzájemně své síly a posléze odjžděli se 7. místem. Medailové pozice by jistě byly fajn, ale my jsme i takto spokojeni, neboť jsme se opět po roce potkali se zástupci dalších okolních obcí a hlavně – jeli jsme si to užít. Vítězství u těchto akcí opravdu není to nejdůležitější.

V době, kdy vzniká tento článek, doslova již klepou na dveře prázdniny. Milí čtenáři, jménem všech čisovických hasičů Vám přeji krásné léto a věřím, že se společně setkáme 31. srpna, kdy náš sbor slaví 145. výročí svého založení. Všichni jste srdečně zváni!

Martin Svoboda

BLUE RENT
Na cestách jako doma!

www.bluerent.cz

Pronájem od 1290,-/noc

- Prodej
- Servis
- Pronájem

Čisovice 306, 252 04 Čisovice
+420 777 656 272
pujcovna@bluerent.cz

Úspěšné jaro Mladých hasičů

Jarní část sezóny se nesla v duchu hasičských akcí a soutěží. V sobotu 2. 3. 2024 jsme se zúčastnili v Jihočanech Okresní uzlové štafety. Ze soutěže jsme si domů přivezli krásné 5. místo z 16 družstev v kategorii starší. V jednotlivcích si odvezla nejlepší umístění Terka Bradáčová, která se umístila na krásném 17. místě z neuvěřitelných 78 závodníků v kategorii starší. Ve stejné kategorii získala Ellen Kratochvílová 22. místo, Sára Vlková 40. místo a Kačka Králová 57. místo. V kategorii mladších se nejlépe umístil Fanda Zemek na 21. místě z 80 závodníků. Ve stejné kategorii získala Markét Dvořáková 22. místo, Tamča Kozová 39. místo a Anežka Zemková na své první soutěži 43. místo. Všichni naši závodníci a závodnice své pokusy dokončili, i přes drobné chybičky. Konkurence byla opravdu velká a časy soutěžících velmi těsné a i přesto se naši závodníci umístili zhruba v polovině výsledkové listiny.

Poté jsme se již naplno začali věnovat přípravě na jarní část hry Plamen. Protože počasí nám přálo, začali jsme chodit trénovat ven – nejprve před hasičskou klubovnu a poté na hasičskou louku.

V sobotu 27. 4. 2024 jsme se pak zúčastnili 1. kola hry Plamen, které se konalo na atletickém ovále v pražských Modřanech. Náš sbor reprezentovala na své první soutěži Laura Vlková spolu se svými zkušenými kamarády Tondou Chaloupkou, Markét Dvořákovou, Kačkou Královou, Ellen Kratochvílovou, Sárrou Vlkovou, Matějem Dvořákem a Terkou Bradáčovou. Zde jsme soutěžili ve 2 disciplínách – štafetě 400 m CTIF a štafetě 4 x 60 m. Naše družstvo se v kategorii starších umístilo v disciplíně štafeta 4 x 60 m na skvělém 4. místě a ve štafetě 400 m CTIF na 7. místě. Po sečtení všech výsledků jsme se v 1. kole tedy umístili z 16 družstev na pěkném 5. místě.

Další důležitou akcí našeho sboru bylo tradiční pálení čarodějnic. Do celé akce se zapojilo i několik našich spoluobčanů, kteří nám velice pomohli. Tímto všem moc děkujeme za spolupráci.

Dne 12. 5. 2024 jsme se zúčastnili 2. kola hry Plamen, které se konalo již podruhé na fotbalovém hřišti v Masečíně. Mladé hasiče zastupovala Kačka Králová, Tamča Kozová, Markét Dvořáková, Laura Vlková, Terka Bradáčová, Fanda Zemek, Tonda Chaloupka, Vaness Juročková, Matěj Dvořák a Sára Vlková. Naše družstvo v kategorii starších zde bojovalo o umístění ve 3 disciplínách – požární útok, požární útok CTIF a štafeta požárních dvojic. V disciplíně požární útok CTIF jsme vybojovali z 16 družstev 8. místo, v požárním útoku 12. místo a ve štafetě požárních dvojic 11. místo. Nakonec tedy po sečtení výsledků z 1. a 2. kola jsme se umístili na celkovém 8. místě.

Zbytek května jsme poctivě trénovali běh na 60 m s překážkami na naší poslední soutěži této sezóny, která nás čekala v neděli 2. 6. 2024 na hřišti ZŠ v Mníšku pod Brdy. Byla to pro nás nová zkušenost, protože jsme tuto disciplínu běželi poprvé a i přes tuto skutečnost jsme se umístili na skvělých místech. Soutěž byla rozdělena do 4 kategorií – mladší dívky, mladší chlapci, starší dívky a starší chlapci. V kategorii mladších dívek se nejlépe umístila na 9. místě Markét Dvořáková z 38, za ní následovala na 15. místě Tamča Kozová a na 33. místě Laura Vlková. V kategorii mladších chlapců získal Tonda Chaloupka 25. místo z 33. V kategorii starších dívek se nejlépe umístila na 7. místě Vaness Juročková z 26, za ní následovala na 8. místě Terka Bradáčová a na 23. místě Sára Vlková. V kategorii starších chlapců získal Matěj Dvořák 21. místo z 25.

Děkujeme všem našim Mladým hasičům za skvělou reprezentaci našeho sboru a věříme, že i nadále budou předvádět skvělé výsledky. Moc děkujeme i všem našim spoluobčanům za podporu a věříme, že i nadále budete Mladé hasiče podporovat v jejich činnosti. Zároveň Vám přejeme klidné a pohodové léto.

Tým vedoucích Mladých hasičů

Bojovští hasiči: První pololetí roku 2024 ve znamení radosti i smutku

Sbor dobrovolných hasičů Bojov patří mezi nejmenší sbory na okrese Praha-západ. Přesto se zejména posledních několik let snažíme dát o sobě vědět, a to díky novým mladším členům, kteří mezi nás přišli a kteří v rámci svých možností vypomáhají např. i při akcích pořádaných Okresním sdružením hasičů Praha-západ.

V novém roce u nás v Bojově proběhla výroční valná hromada. Sešli jsme se 6. ledna v Obecním domě v Bojově, kde jsme se mimo jiné ohlédli za aktivitou našeho sboru v minulém roce. Dále jsme účastnili několika valných hromad v okolí. Také jsme se zúčastnili Děkovné mše svaté ke svatému Floriánu, která se konala v neděli 5. května v římskokatolickém kostele v Líšnici, kde se role praporečníka ujal náš člen Oto. Z těchto drobných aktivit jsme měli radost jakožto i z přijetí nového člena do našich řad.

Bohužel velmi smutná zpráva, která zasáhla nejen nás, ale i další hasičské bratry a sestry napříč celým okresem, přišla na počátku měsíce června. Navždy nás opustil náš dlouholetý člen Zdeněk Rychlý, mentor a doyen v hasičských řadách, jehož bohatý hasičský život obsahoval mj. činnost v oblasti prevence v ústředních orgánech, současně člověk milující historii, jehož znalosti byly nevyčerpatelné. Panu Rychlému je na stránkách ČN věnován samostatný článek, který si zcela jistě zaslouží jakožto jejich zakladatel a dlouholetý obecní kronikář. S panem Rychlým jsme se naposledy rozloučili v pondělí

10. června t. r. v motolském krematoriu. Poslední sbohem přišli dát zástupci všech sborů 7. okrsku, zástupci Okresního sdružení hasičů Praha-západ, přátelé z řad Zasloužilých hasičů či zástupci spolku Vltavan Davle, s nimiž Zdeňka Rychlého pojilo dlouholeté přátelství – ti všichni přišli dát poslední sbohem bratru Zdeňkovi, jenž v hasičských řadách prožil neuvěřitelných 73 let! Mladí členové našeho sboru, Oto a Dominik, společně s dalšími dvěma bratry hasiči ze 7. okrsku drželi během smutečního rozloučení čestnou stráž. Děkujeme moc za všechny ty roky strávené nejen u hasičů. Nezapomeneme!

I v duchu vzpomínky na bratra Zdeňka nás těší, že můžeme alespoň symbolicky pokračovat v jeho práci, neboť naši členové jsou zastoupeni i v Okresní odborné radě historie, jež byla ustanovena na podzim loňského roku. Momentálně dokončujeme práci na knížce o hasičích v odboji na Praze – západ. Jeden ze článků nám dodal právě pan Rychlý, proto bychom rádi knihu věnovali jeho památce.

V následujících měsících máme v plánu se zúčastnit oslavy výročí našeho bratrského sboru v Čisovicích a Masarykovy vatry v Klínci. Chtěli bychom znovu uspořádat na podzim akci Zábavný den v Bojově a na Štědrý den Zpívání koled u bojovské kapličky.

Přejeme všem čtenářům krásné léto!

Jana Dusíková

Výlet na Šumavu

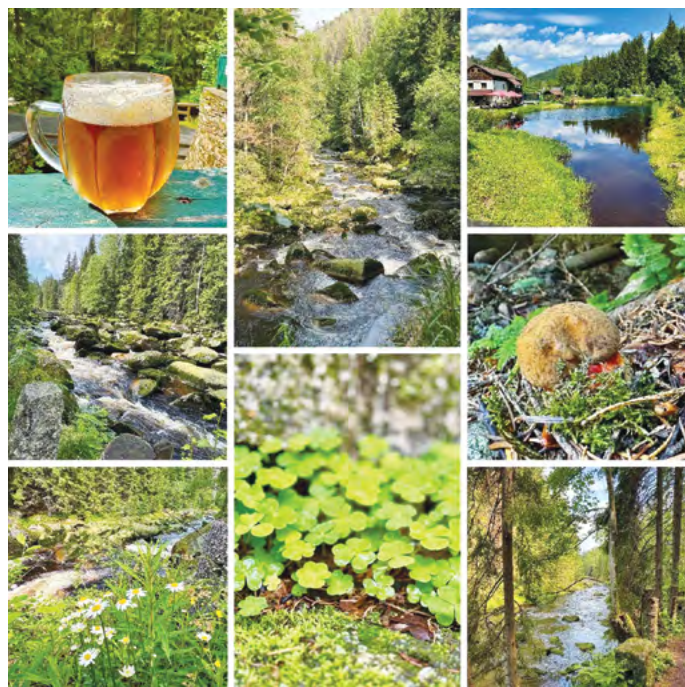
Je to už bezmála dvacet let, kdy se obec rozhodla pořádat poznávací jednodenní zájezdy nejen pro seniory. Za ta léta jsme navštívili bezpočet zajímavých a krásných míst naší vlasti – jen namátkou mohou jmenovat zámky Červená Lhota, Hluboká, Třeboň, Jindřichův Hradec, Kozel, Blatná, Bechyně, Nové Hrady, Bečov nad Teplou, města Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Jičín, Pardubice, Kutná Hora a další. Dokonce jsme se svezli i pověstnou úzkokolejkou z Jindřichova Hradce do Senotína, která je dnes mimo provoz. Na některá místa se po letech opět rádi znovu vracíme.

Jednou z destinací, kterou jsme navštívili již podruhé, a to letos v červnu, byla Šumava. Pro účastníky zájezdu byla vybrána pěší túra z Antýglu na Čeňkovu pilu. Počasí bylo jako na objednávku – slunečno bez přílišného horka. V tuto roční dobu a ve všední den není tato destinace ještě zaplavena přílivem turistů, proto jsme si mohli v klidu vychutnat krásy údolí řeky Vydry i malé občerstvení v Turnerově chatě. Nebyli jsme nijak limitováni časem, proto i starší účastníci zvládli 7,5 kilometrů dlouhou trasu bez jakýchkoliv problémů. Třešinkou na dortu byla výborná domácí zmrzlina ve stánku u Čeňkovy pily jako bonus po dosažení cíle.

Z Čeňkovy pily jsme se autobusem přesunuli do Sušice, kde následoval jako obvykle rozchod a většina z nás si prohlédla malebné náměstí, zašla na oběd nebo na něco dobrého do cukrárny a ve čtyři hodiny jsme spokojeně zamířili k domovu. Cestou po Strakonické jsme pozorovali dění na výstavbě úseku D4 mezi Příbramí a Čimelicemi. Tato stavba by měla být dokončena do konce tohoto roku.

Z ohlasů na tento výlet bylo po příjezdu patrné, že se všem líbil, a už se těšíme na další, který bude tradičně v září nebo na začátku října.

Zuzana Kuthanová

Okénko Obecní knihovny Čisovice – prázdninový provoz

Milí čtenáři,

v průběhu léta bude mít Obecní knihovna Čisovice **otevřeno v pondělí od 14.00 do 17.30 hodin**. První týden v červenci máme dovolenou. Pokud budete mít zájem o půjčení či vrácení knih, pište na email petra.cejpkova@seznam.cz či volejte na **tel. 606 445 432** - určitě se domluvíme kdykoliv bez ohledu na otevírací dobu, a to v návaznosti na oboustranné možnosti, neboť se může stát, že se

něco maličko změní, proto budu moc ráda, když se ozvete předem – kontaktovat mne můžete také přes Facebook či WhatsApp. Případné požadavky na výpůjčky z našich dodavatelských nadřazených knihoven ráda zajistím!

Užijte si letní čas co nejlépe - třeba s nějakou hezkou knihou.

Petra Myslíňová Cejpková

Narození

Liliana Kuncová
Teodor Zoubek
Bonifác Bartoš

Úmrtí

Jiří Marek
Alois Marhoul
Zdeněk Rychlý

Vzpomínáme na Zdeňka Rychlého, zakladatele ČN

Vážení čtenáři Čisovických novin,

dovolte nám, abychom následující řádky věnovali vzpomínce na našeho dlouholetého kolegu, jenž stál u samého zrodu našeho občasníku před bezmála 40 lety – pana Zdeňka Rychlého. Zdeněk Rychlý patřil ke skutečným osobnostem naší obce. Dlouhé roky působil ve školské a kulturní komisi, podílel se na organizaci různých kulturních akcí, jako velký milovník historie zastával dlouhé roky také pozici obecního kronikáře. V neposlední řadě pak stál u zrodu našeho občasníku, který poprvé vyšel v roce 1986. V čele redakční rady jakožto její vedoucí redaktor pak stál dlouhé roky až do nedávné doby. Složení redakční rady se během let obměnilo, někteří z dalších zakladatelů a bývalých členů také již odešli navždy, jiní kolegové a spolupracovníci po čase směřovali své působení zase jinam, avšak Zdeněk Rychlý zůstával jako skutečná skála, která držel náš tisk pohromadě. Dlouhé roky psal svá zamyšlení nad aktuálními tématy v tradičním Úvodníku, své nevyčerpatelné znalosti (nejen) regionální historie zpracovával do rubriky Kalendář našeho kraje, přinášel nejrůznější články z historie i ze současnosti. Když se před několika lety vzdal svého působení v Redakční radě ze zdravotních důvodů, cítili jsme velký morální závazek udržet Zdeňkem nastavenou latku a pokračovat v jeho pravidelných rubrikách, byť v lehce upravené podobě. Pořád zde ale byl určitý klid i hnací motor, že Zdeněk Rychlý sice již není naším vedoucím redaktorem, ale jako čtenář jistě sleduje naši práci a může ji svým zkušeným pohledem zhodnotit. Smutná zpráva, jež přišla 1. června letošního roku, byla šokem – Zdeněk Rychlý, duchovní otec Čisovických novin, nás opustil navždy. Jen těžko bylo možno uvěřit...

Zdeněk Rychlý byl rovněž hasičem tělem i duší, vždyť v hasičských řadách strávil plných 73 let. Smutek tedy zavládl napříč nejen domovským Sborem dobrovolných hasičů Bojov, ale také celým okresem Praha-západ, kde (a nejen zde) byl skutečnou osobností. Jeho práce na poli literárním i hasičském se mnohdy prolínala, proto jsme se rozhodli do naší vzpomínky zahrnout také Zdeňkův život hasičský. Připomeňme si společně jeho životní kroky, kterých ale v nejrůznějších oblastech bylo tolik, že by vydaly na samostatnou knihu...

Milý Zdeňku, děkujeme za veškerou Tvou práci!

Čest Tvé památce.

Členové Redakční rady Čisovických novin

Z osobního života

Zdeněk Rychlý se narodil 11. února 1933 do rodiny železničáře v Klínci. Čtyři roky navštěvoval obecnou školu v nedaleké Líšnici, poté chodil 5 let do měšťanské školy ve Zbraslavi. Vyučil se elektrotechnikem a od poloviny 50. let, kdy se oženil, spojil svůj život s Bojovem. Zdeněk Rychlý mj. pracoval jako technik na Generálním ředitelství Čokoládovny Praha, kde bylo zařazeno 14 odštěpných závodů. Zde zastával dlouhodobě funkci vedoucího požárního technika až do odchodu do důchodu.

Kultura a historie

Jeho život provázela velmi aktivní činnost kulturní. Po několika volebních obdobích působil v čele kulturní a školské komise, v roce 1986 stál u zrodu čisovického občasníku s názvem Čisovické noviny. O rok dříve se také stal obecním kronikářem, kdy vcelku přirozeně vyústil jeho celoživotní zájem o historii. Jako kronikář obce působil do roku 2017. Vždy se snažil o působivé provázání historie obecní i hasičské, např. při zpracování různých článků, publikačních materiálů, ale i v rámci přednášek a besed se žáky základní školy, Mladými hasiči atd. Pro Okresní sdružení hasičů Praha-západ a Aktiv Zasloužilých hasičů takřka do poslední chvíle připravoval vzpomínkové a jiné články zaměřené na významné osobnosti hasičského hnutí.

Na poli hasičském

V roce 1951 vstoupil Zdeněk Rychlý do Svazu požární ochrany. Tím započala jeho aktivní činnost pro hasičské hnutí, která přetrvala až do jeho posledních chvil. Již v roce svého vstupu, tedy v r. 1951, absolvoval měsíční kurs OUPO, později si na své konto připsal také absolvování dvou kurzů zaměřených na prevenci v Bílých Poličanech, rovněž absolvoval i zkoušky

požárních techniků. V pozdějších letech působil zejména v oblasti preventivně-výchovné činnosti, a to dokonce v nejvyšších orgánech požární ochrany. Od roku 2007 byl držitelem nejvyššího hasičského ocenění – Titulu Zasloužilý hasič.

Od vstupu k hasičům zastával Zdeněk Rychlý funkci velitele SDH Klíнец, později přešel do SDH Bojov, kde působil několik posledních volebních období jako náměstek starosty a jednatel sboru. Současně působil také jako člen výboru 7. okrsku v rámci OSH Praha-západ a dlouhá léta vedl Klub Zasloužilých hasičů 7. okrsku. Na této úrovni se snažil o udržování zejména vlasteneckých tradic, kam lze zařadit např. návštěvu Lán a hrob prvního československého prezidenta T. G. Masaryk v době 100. výročí naší republiky v roce 2018. Tato návštěva ho inspirovala k založení tzv. Masarykovy vatry, jejíž zapálení na počest našeho prezidenta osvoboditele probíhá každý rok (s výjimkou „covidového“ roku 2020) vždy na sklonku října, kdy slavíme výročí založení naší republiky. Díky Zdeňkovi Rychlému byla také v roce 2018 poprvé realizována Děkovná mše ke sv. Floriánu, jež rovněž každoročně probíhá jako okrsková akce v kostele Všech svatých v Líšnici.

Zdeněk Rychlý byl skutečným pilířem, který po dlouhé roky udržoval Sbor dobrovolných hasičů Bojov, a to i přes poměrně nízký počet jeho členů. Jeho velkým přáním bylo, aby mohl své zkušenosti, a hlavně sborovou tradici předat mladší generaci. Ve chvíli, kdy se v řadách SDH Bojov objevili po dlouhých letech noví mladí členové, poskytl jim veškerou podporu i cenné rady.

Díky za vše! Nezapomeneme....

Jménem redakčních kolegů i jménem hasičských bratrů a sester

Jana Dusíková a Petra Myslíňová Cejpková

Vzpomínka na čisovického rodáka, pana Jiřího Marka

Tatínek, Jiří Marek, se narodil 10. 3. 1945 v Čisovicích v domě rodiny Markových jako páté, nejmladší dítě Matouše Marka (19. 9. 1906 – 2. 3. 1994) a Aničky Markové, roz. Rýdlové (25. 7. 1905 – 2. 5. 1969). Tatínek vyrůstal po boku svého staršího bratra Miloslava, který byl jeho vzorem. Společně s partou kamarádů (Oldou Větrovským, Mirkem Kožíškem, Frantou Veselkou...) vyváděli lumpárny, o kterých nám tatínek moc rád vyprávěl.

Po maturitě na střední průmyslové škole nastoupil do n. p. Mikrotechny v Modřanech, kde se v té době vyráběly zejména součástky do letadel. Výběr to byl šťastný, o čemž svědčí fakt, že podniku zůstal tatí-

nek věrný po celý život. Měl rád nejen svou práci, ale také své kolegy, se kterými se v rámci Svazarmu věnoval např. automobilovým závodům nebo závodnímu střelení ze vzduchovky. Těch medailí a pohárů...

Fakt, že mu vlak z Čisovic stavěl téměř před fabrikou, byla třešinka na dortu.

Co je ale ze všeho nejdůležitější, že v bezprostřední blízkosti Mikrotechny bydlela sympatická mladá paní Hanka, která se v roce 1975 stala i se svým malým synkem Pavlíkem součástí rodiny Markových. Nelze opomenout, že na svatbě šel tatínkovi za svědka nejlepší kamarád Olda Větrovský. Po svatbě se sice tatínek

Vzpomínka / Co prozradil kalendář

přestěhoval do Prahy, ale za svým tatínkem Matoušem do Čisovic pravidelně dojížděl.

Hned dvě radostné události na sebe nenechaly dlouho čekat. Oba bratři, Jirka i Míla, se v roce 1976 dočkali svých prvních potomků a rodina Markových se rozrostla o Moniku a nejmladšího člena rodiny Petra.

Velikou radost však po několika letech vystřídal obrovský smutek, když bratr Míla tragicky zemřel. Léčbou tatínkovi bylo opět vzpomínání a vyprávění.

Tatínek mého tatínka, děda Matouš, nás opustil v roce 1994 v krásných 88 letech. Poslední roky dědeček strávil v domě seniorů v Rymáni.

V roce 2002 se tatínek s maminkou přestěhovali z Prahy do Čisovic a tatínek se tak vrátil do svého rodného domova.

Do slova a do písmene rozzářila život mým rodičům vnučata Karlík a Kamilka, která za babičkou a dědečkem jezdila na víkendy a prázdniny. Když Kája s Kamčou trochu povyrostli, milovali cestu vlakem z Modřan do Čisovic, kde na ně na nádraží čekali babička s dědečkem a pejskem Beníkem.

Před třemi roky začaly tatínka sužovat závažné zdravotní problémy, které se stupňovaly. Pobyt v nemocnici střídaly chvílky klidu v péči mé maminky, které tímto moc děkuji.

Letošní Velikonoce jsme již společně strávit nemohli. Tatínek nás opustil ve spánku ve svém rodném domě dne 26. 3. 2024.

Tatínek s maminkou

Děkuji všem za tichou vzpomínku na mého tatínka, pana Jiřího Marka.

S úctou Monika Urbancová

Anička Marková se svými syny Jirkou a Mílou

Jiří Marek

Matouš Marek se svými vnučaty Pěťou a Monikou

Co prozradil kalendář? – 70 let od sejmutí obrazu Maří Magdalény ve skaleckém klášteře

Barokní areál Skalka, jehož dominantu představuje kostelík sv. Maří Magdalény tyčící se nad Mníškem pod Brdy jako určitý symbol zdejšího kraje, byl vybudován mníšeckým pánem Servácem Ignácem z Engelsflussu v letech 1692 – 1693.

Barokní mistři na Mníšku

Hlavní motivací k postavení unikátní kaple, jejíž interiér připomínal krápníkovou jeskyni, byla pro Serváce Ignáce nedávná morová epidemie a spousta utrpení, jehož byl svědkem. Mníšecký pán od mládí uctíval

Ruiny skaleckého klášteře v 70. letech 20. století

Maří Magdalénu a rozhodl se jí postavit podobnou kapli, jaká se v té době již nacházela ve Francii. Jako architekta a stavitele oslovil věhlasného Kryštofa Dientzenhofera (1655 – 1722), mezi jehož další počiny patří mj. chrám svatého Mikuláše na Malé Straně. Na stavbě se také podíleli mníšečtí políři Benedikt Spinner a Jan Rektoris.

Nedaleko skalecké kaple byl zbudován malý klášter, či spíše klášteřík, v němž na sklonku 17. století pracoval další český barokní mistr, a sice malíř Petr Brandl (1668 – 1735). V malé klášterní ložnici, již později obývala významná mníšecká mecenáška hraběnka Benedikta Čejková z Olbramovic, vymaloval přímo na strop fascinující fresku zachycující kající se Máří Magdalénu.

Snaha zachránit alespoň některé odkazy mistrů

Poválečný osud skaleckého areálu je nám všem velmi dobře znám. Z důvodu těžby pod Skalkou došlo v relativně krátkém čase k propadu vrcholu kopce, na němž se nacházely cenné architektonické památky – kaple, klášter, myslivna, restaurace, kapličky křížové cesty, poustevna... Rozpad cenných staveb již byl nezastavitelný. V první polovině 50. let se památková správa rozhodla zachránit alespoň některé odkazy našich předků ze skaleckého areálu, mezi nimiž byl právě obraz Maří Magdalény od Petra Brandla. V roce 1954, tedy před 70 lety, bylo přikročeno k jeho záchraně. A zde si můžeme položit otázku, zda je vůbec možné zachránit něco, co je namalováno přímo na zdi. Ano, je to možné a co je neuvěřitelné, že se zdárným koncem. Jak tedy záchrana probíhala?

Detail Brandlova obrazu visícího v mníšeckém kostele v 70. letech 20. století

Fotoreprodukce obrazu na stropě kláštera

Vše bylo natočeno na filmový pás

O celém procesu se zachoval sedmiminutový černobílý dokumentární film, který můžete zhlédnout nejen při prohlídce skaleckého kláštera, ale i kdekoliv třeba na svém mobilním

Promítání dokumentu o záchraně obrazu ve skaleckém klášteře

telefonu, neboť je k dispozici na kanálu YouTube. Název snímku je jednoduchý – „Snímání obrazu Petra Brandla“.¹ I po 70 letech se tají dech nad mistrovským kouskem tehdejších památkářů a restaurátorů.

Jak záchrana probíhala?

Restaurátoři při práci na záchraně obrazu – výřez z dokumentu

Zajištění lícové strany obrazu ochrannou vrstvou před sejmutím – výřez z dokumentu

stropu. Nejprve bylo provedeno zakonzervování vlastní malby nalepením pruhů mušelínu a papíru celkem v devíti vrstvách. Posléze byla na obraz připevněna speciální deska z palubových prken, upravená tak, aby přesně odpovídala obrysu obrazu. Tím byl obraz vyztužen a zajištěn přímo v prostorách bývalé klášterní ložnice. Poté bylo teprve možno přikročit k zásahu přímo na klášterní půdě, tedy – lidově řečeno – na druhé straně klášterního stropu. Zde byla nejprve odstraněna přímo nad freskou betonová podlaha a odřezány stropní trámy. Kus stropu se zajištěnou freskou byl doslova vyříznut a spuštěn opatrně dolů na připravenou záchytnou konstrukci. Poté bylo nutno velmi opatrně odstraňovat prkna, aby nedošlo k poškození omítky. Po odstranění prken bylo nutno zbrousit omítku na co nejmenší možnou vrstvu. Zbylou vrstvu restaurátoři zpevnili směsí roztaveného vosku a kalafuny. Posléze byla tato vrstva pokryta silným lněným plátnem, jež bylo potřeno stejnou směsí. Poté bylo plátno spojeno s obrazem v jeden celek za pomoci žehliček. Tehdy teprve bylo možno obraz otočit na „lícovou“ stranu a sejmut zajišťovací vrstvu překrývající vlastní malbu. Před restaurátory se tak znovu objevila sv. Maří Magdaléna od Petra Brandla. Obraz byl vyčištěn a napnut na rám. Náročný přenesení nástropní fresky na plátno bylo zdárně provedeno a zachráně-

Při záchraně obrazu bylo zřejmě původně zvažováno jeho seříznutí přímo ve štukové vrstvě, tedy tzv. napřímo. Tento krok byl však velmi nebezpečný, neboť místy 1 mm silná štuková vrstva nezaručovala, že nedojde k rozpadu a nevratnému poškození díla. Bylo tedy nutno sejmut obraz i s částí

1 Možno přehrát na odkaze: <https://www.youtube.com/watch?v=cc2F7gvgivl>

no tak dílo barokního mistra.

Maří Magdaléna se vrací na Skalku...

Obraz sv. Maří Magdalény můžete obdivovat v kostele sv. Václava v Mníšku pod Brdy. Při návštěvě skaleckého klášteríku však v části hlavního sálu, kde kdysi bývala ložnice hraběny Čejkové, nevěřičně zvednete hlavu a zjistíte, že zde na Vás opět ze stropu shlíží Maří Magdaléna. Ne, opravdu se ne-

Bývalá ložnice hraběny Čejkové, v níž se nacházela freska M. Magdalény

jedná o původní Brandlův obraz. Jak to tedy je? V 90. letech došlo k obnove-

ní kostelíku i kláštera na takřka žalostných troskách (z kláštera zůstaly jen zbytky obvodových zdí). Citlivým způsobem se tak zrodila takřka nová stavba kláštera zachovávající původního ducha poutního místa. Od roku 2021 zde můžete spatřit také fotokopii obrazu umístěnou na speciální desce. Reprodukce obrazu byla pořízena díky finančnímu daru manželů Mídkiffových. Proběhl tak alespoň symbolický návrat barokního díla zpět do poutního areálu, jenž stále vzkvétá a přitahuje pozornost mnoha milovníků (nejen) barokní architektury a mníšecké historie.

S využitím dokumentu „Sejmutí obrazu Petra Brandla“, webového portálu Města Mníšek pod Brdy a dalších drobných informačních zdrojů zpracovala:

Petra Myslíňová Cejpková

(Pozn. autorky: Při psaní článku bylo zvažováno, zda zvolit první jméno světice v krátké či dlouhé podobě - Maří či Máří. Objevují se obě varianty, avšak jak komentář původního dokumentu, tak webový portál Římskokatolické farnosti Mníšek pod Brdy se kloní ke kratší variantě, proto jsme ji zvolili i v tomto článku.)

TAVERNA U EZOPA KARLŠTEJN

PIZZA & BURGER

PRAVÁ ITALSKÁ PIZZA Z PECE NA DŘEVO

LETNÍ TERASA • DĚTSKÝ KOUTEK • PARKOVIŠTĚ

Najdete nás na adrese:
Karlštejn 200, 267 18 Karlštejn

www.italskarestauracekarlstejn.cz

Naskenuj mě!

Hledáme kuchaře a číšníky!

Romantický hotel Mlýn Karlštejn hledá talentovaného kuchaře / kuchařku a číšníka / servírku, pro které je práce zároveň i posláním!

Přijďte se k nám a pracujte v jednom z nejkrásnějších prostředí a buďte součástí úžasného týmu lidí, kteří milují moderní gastronomii.

Nabízíme

- Pracovní dobu - krátký/dlouhý týden
- Firemní benefity - stravování, ubytování, Multisport
- 5 týdnů dovolené včetně všech příplatků
- Měsíční odměny dle výsledků restaurace
- Pracovní poměr HPP nebo dle dohody
- Nadstandardní platové ohodnocení

Požadujeme

- Zkušenost v oboru
- Pečlivost, spolehlivost a flexibilitu
- Kreativitu a týmového ducha
- Ochotu učit se a rozvíjet své dovednosti

Kontaktujte nás ještě dnes!

Juliana Changrová
+420 702 238 486, changrova@hhotels.cz

Služby hodinového manžela!

- montování, úprava a přemístování nábytku
- stavební práce, elektroinstalace, údržba a oprava
- instalaterské práce, výměna propan-butan lahví
- likvidace hmyzu a hlodavců
- údržba zeleně, sekání a štípání dřeva
- dezinfence, deodorizace, odstraňování plísní
- zařízení oprav vozidla a STK

773 150 070

pomocniknahodinu@klinec@gmail.com

www.pomocniknahodinu.cz

cena 490 Kč/hod.

RE/MAX prodává nejvíce realit na světě.

RE/MAX
Horizont

**Realitní služby,
jaké si přejete.**

Jaroslav Pýcha

Váš certifikovaný realitní makléř
jaroslav.pycha@re-max.cz

📞 722 490 490

Více o mně na www.jaroslavpycha.cz

TĚŠÍM SE NA SPOLUPRÁCI

Robert Macho Reality

Robert Macho

Master of Real Estate

+420 775 572 535

reality@robertmacho.cz

www.robertmacho.cz

Pražská 1616, Mnišek pod Brdy

Váš průvodce realitním trhem

Správná doba pro nákup nemovitosti je právě teď. Ceny jsou po krizi stále na nízké úrovni, ale s postupně klesajícími sazbami hypoték znovu porostou.

Slevy na skladové vozy!

